

Παλμός της Αειπείρας

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΕΤΟΠΕΤΡΙΤΩΝ (ΔΩΔΩΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'
ΧΡΟΝΟΣ 12ος

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 140 — 141

ΜΑΪΟΣ — ΙΟΥΝΙΟΣ 1984

Έκδοτης - Διευθυντής: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Ι. ΜΑΝΟΣ
Λεωχάρους 11 - 105 60 ΑΘΗΝΑ

Ξενητεμένοι Ήπειρώτες.

Εμφυσησάτε στα παιδιά σας συνείδηση ήπειρωτική.
Είναι ιστορική ανάγκη.

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΣ

1901 — 1984 : Όγδόντα τρία χρόνια φιλανθρωπική, πατριωτική και εκπαιδευτική δραστηριότητα

— Κλιμάκιο του Δ.Σ. της Αδελφότητας αποτελούμενο από τον πρόεδρο, Γεν. Γραμ. και τους συμβούλους κ.κ. Χρ. Καλαμπόκα και Αλέξ. Τριανταφύλλου ευρισκόμενα στο χωριό για τις γιορτές του Πάσχα μοίρασε στους δικαιούχους τα εγκατεστημένα σχετικά οικον. βοηθήματα.

— Το ίδιο κλιμάκιο φρόντισε να έρθει σ' επικοινωνία με τον πρόεδρο της Κοινότητας αλλά ο κ. Βασίλ. Παππάς δεν εμφανήστηκε στο προκαθορισμένο ραντεβού.

Ανεπίσημες πληροφορίες λένε ότι αρνήθηκε αυτή τη συνάντηση διότι δεν έχει να συζητήσει τίποτε μ' ένα συμβούλιο που δεν κάνει έργα στο χωριό.

Είμεθα υποχρεωμένοι να διευκρινίσουμε ότι από τα έργα που υποδείχθηκαν απ' αυτόν τον ίδιο μόνον ένα δεν προγραμματίστηκε κι αφορά ταμειοδότηση σε σημείο του επάνω συνοικισμού.

— Στις 13 Μαΐου έγινε η καθιερωμένη Ανοιξιάτικη εκδρομή-γλέντι της Αδελφότητας μας στη γνωστή τοποθεσία της Βαρυμπόμπης.

— Άλλοι συγχωριανοί πήγαν από το πρωί και άλλοι το απόγευμα. Γενικά όλοι πέρασαν μια ευχάριστη ημέρα.

Για την εξυπηρέτηση των συγχωριανών που δεν είχαν Ι.Χ. αυτοκίνητο η Αδελφότητα νυχίωσε πούλμαν και με φθινό σχετικά ελαττήριο εξυπηρετήθηκαν όλοι.

— Ο χορευτικός όμιλος της Αδελφότητας μας χάρεψε στην πλ. Ελευθερίας του Κορυδαλλού σε γιορτή που οργάνωσε ο Ηπειρωτικός Σύλλογος της ομώνυμης συνοικίας. Οι εντυπώσεις των οργανωτών και θεατών υπήρξαν άριστες.

— Με το μπάσιμο του καλοκαιριού το Δ.Σ. ετοιμάζεται για τη υλοποίηση μιας σειράς έργων στο χωριό. Αναλυτικά: Θά σκεφθεί η υπόγειος αποθήκη του Σχολείου όπου φυλάσσονται τα έπιπλα του πανηγυριού και θα μεταφερθούν και όλα τα σκεύη. Κατασκευή των σκαλοπατιών από την αυλή του Σχολείου προς

τις τουαλέτες. Αγορά και τοποθέτηση «καζανιών» για τις ανάγκες των τουαλετών. Συντήρηση του δικτύου ύδρευσης του επάνω συνοικισμού λόγω φθοράς του σε πολλά σημεία. Επέκταση ταμειοδότησης από κόντρα μέχρι Αγ. Παρασκευή στον Κάτω Συνοικισμό. Τοποθετήσεις ή επισκευές αποχετεύσεων σε ειδικά σημεία των δρόμων 'Ανω συνοικισμού προς τον κάτω συνοικισμό (θέση Κερασιά) και προς Αγ. Δημήτριο. Όλα τα πάρα πάνω έργα είναι προϋπολογισμένα. Εντός προϋπολογισμού και για την άνετη εξυπηρέτηση των συγχωριανών αποφασίστηκε η αγορά πλήρους μικροφωνικού συγκροτήματος για τις ανάγκες του τηλεφωνείου στον επάνω συνοικισμό. Επίσης την κατασκευή 16 πάγκων για τις ανάγκες του πανηγυριού της Αγ. Παρασκευής.

Βεβαίως δεν διαφεύγει της προσοχής του Δ.Σ. ότι θα είναι αμέριστη η συμπαράσταση για ότι άλλο έκτακτο ήθελε προκύψει.

— Για το πανηγύρι της Αγ. Παρασκευής η Αδελφότητα μας διοργανώνει εβδομαδιαία εκδρομή. Σχετικές ανακοινώσεις θα σταλούν σε όλους τους συγχωριανούς.

— Την παραμονή του Πάσχα στο χωριό πέθανε η Λίτσα Παππά. Στις 30 Απριλίου πέθανε στην Αθήνα ο Νικόλαος Γ. Μηλιώτης. Στις 11 Μαΐου, δρόμους νεκρός στο χωριό ο Γιάννης Μπάτσος.

Το Δ.Σ. απευθύνει συλλυπητήρια προς τους οικείους του αποθανόντων και αντί στεφάνου προσφέρει τα καθιερωμένα ποσά για τους φιλανθρωπικούς σκοπούς της Αδελφότητας.

— Κατά την διάρκεια του πανηγυριού θα γίνει και ο καθιερωμένος ανώμαλος δρόμος μεταξύ παιδιών (μικρής και μεγάλης ηλικίας) καθώς και κορασίδων. Το Δ.Σ. καταβάλλει προσπάθεια να θέσει την οργάνωση υπό την αιγίδα του υπουργείου Νέας γενιάς και αθλητισμού.

Η ΠΑΙΩΝΙΑ

(ΜΠΟΥΖΟΥΡΙ)

Μια φωτογραφία από μια πλαγιά της Αειπείρας Δωδώνης, σε υψόμετρο 1.200 μ. μας αποκαλύπτει γι' άλλη μια φορά την ομορφιά της φύσης και ειδικά της ελληνικής φύσης με τις πανέμορφες σπανιότητες της χλωρίδας της.

Μια Παιώνια ή Μπουζούρι κατά την τοπική ονομασία, είναι το αντικείμενο του θαυμασμού μου, ενός θαυμασμού για τις ομορφιές που μας προσφέρει η ελληνική φύση η οποία απειλείται καθημερινώς με αφάνισμα. 'Ηδη διάφορα σπάνια φυτά της Ελληνικής χλωρίδας εξαφανίζονται από τόπους όπου κάποτε αποτελούσαν κυρίαρχο είδος και δυστυχώς, νομίζω, κανένας ειδικός γνώμος δεν προστατεύει αυτά τα φυτά που στολίζουν με τα χρώματά τους την εξοχή μας.

Γνωρίζοντας πιά είδη κυρίως απειλούνται σε διάφορα μέρη της Ελλάδας και προστατεύοντας αυτούς τους θαύματα θα συμβάλουμε στην διατήρησή τους για να τα χαίρονται όλοι, είτε αυτοί είναι μελετητές της φύσης, είτε είναι φυσιολάτρες, είτε είναι εκδρομείς και επισκέπτες. Μεταξύ αυτών των σπάνιων φυτών περιλαμβάνεται και η Παιώνια ή Μπουζούρι.

Μια σύντομη περιγραφή της θα μας δώσει την δυνατότητα να την αναγνωρίζουμε και έτσι να συμβάλουμε στην προστασία της. Η επιστημονική ονομασία της είναι ΡΑΕΟΝΙΑΜΑΣΚΟΥΛΑΤ.

Είναι ένα θαμνώδες, ποώδες φυτό με ριζές βολβοειδείς και ανήκει στην Οικογένεια των ΡΑΕΟΝΙΑΣΕΑΕ (ή RANUNCULACEAE) κατά τις παλιότερες ταξινομήσεις ταξινομήσεις). Έχει μεγάλα πράσινα φύλλα (πολλές φορές με τόνους υποκίτρινους), διατεταγμένα σε τρεις λοβούς.

Τα άνθη του είναι μεγάλα, και φθάνουν πολλές φορές τα 12 εκατοστά, με πέταλα χρώματος βαθυκόκκινου.

Οι ανθίρες χρώματος κίτρινου αποτελούν έντονη αντίθεση στο κέντρο της στεφάνης του λουλούδι.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1984
Γεώργ. Σάββιτ.
Δρ. Φαρμακοποιός

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΟ ΔΕΣΠΟΤΙΚΟ

Συγκροτήθηκε σε σώμα το Ν.Δ.Σ. της Αδελφότητας που προήλθε από τις εκλογές που έγιναν στις 18 - 3 - 1984

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εωνής Γεώργιος
ΑΝΤ. ΔΡΟΣ: Κακαϊδής Νίκος
Γ. ΓΡΑΜ.: Καζέρας Χρήστος
ΤΑΜΙΑΣ: Διαμαντής Αντώνιος
ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ
ΚΑΚΑΓΑΗ—ΤΣΙΛΙΚΑ ΧΡΥ.
ΚΟΛΟΒΟΥΡΝΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΚΟΥΝΑΒΗΣ ΤΑΣΟΣ
ΤΟΛΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΤΕΙΜΠΟΥΡΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Η νέα Διοίκηση απευθύνει θερμή πατριωτική χαιρετική σ' όλους τους συγχωριανούς μας καθώς και ευχές για κάθε ατομική ευτυχία και κοινωνική ευδοκίμηση. Βασική μας προτίμια είναι η βοήθεια με κάθε δυνατό τρόπο των αγχωμένων μας χωριού. Είμαστε βέβαιοι ότι θα πλαισιώσετε εντονότερα από κάθε άλλη φορά το ιερό και επίμονο έργο της Αδελφότητας. Ας κινηθούμε όλοι μαζί, με ιερό ζήλο

για την πραγμάτωση των προδοκίων μας.

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος
ΕΑΝΘΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Ο Γεν. Γραμματέας
ΚΑΞΗΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Έγινε το Πάσχα με επιτυχία η εκδρομή της Αδελφότητας στο χωριό. Γύρω στα σαράντα άτομα ταξίδεψαν με το πούλμαν για το χωριό και πάνω από διακόσια κατέβηκαν με Ι.Χ. αυτοκίνητα και άλλα μέσα. Την ημέρα του Πάσχα μετά την παραδοσιακή Σούβλα γλεντήσαμε στο σχολείο με το Συγκρότημα του Κώστα Κασσιμούλη. Για πρώτη φορά σύσσωμα το Δ.Σ. της Αδελφότητας γνώρισε το Πάσχα στο χωριό με επικεφαλής τον Πρόεδρο Γεώργιο Σάββιτ.

Η Αδελφότητα πρόσφερε στα μέλη και στους χωριανούς τσουθώμα όλοι μαζί, με ιερό ζήλο

Η αγριοκερασιά

του Πλιάτσικα

Τος ΠΑΝΑΓ. Ι. ΜΑΝΟΣ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Ο πόνος που ένοιωθα στα σωθικά μου ακόμα μου σφάζει τη ψυχή μου.

Πονούσα, μα ήθελα να δω το κακό που γινόταν.

Μολοντί είχαμε σκληρύνει πολύ λόγω του πολέμου και των ειδικών συνθηκών που επικρατούσαν στο χωριό, εν τούτοις το κόψιμο και το σώρισμα μεγάλων δέντρων ήταν συγκλονιστικό. 'Ηταν σαν να παρακολουθούσε εκτέλεση θανατοποινίτη. Τουλάχιστον έτσι τόνωιθα εγώ.

Με την αγριοκερασιά ήταν ακόμα χειρότερα. Γύριζα νευρικά πότε δω και πότε εκεί για να μη χάνω τις διάφορες φάσεις. Όταν βρίσκονταν προς το μεσσημέρι και ήθελα να δω από τη μεριά του σχολείου πήγαινα γύρω από τους κήπους των Αγγελαίων γιατί είχε διακοπή η κυκλοφορία στο σκατά εκείνο. Και το δραμιολόγιο αυτό θα τόκανα πάμπολλες φορές. Και όταν βρίσκαμινόνο, μπήμιπρας κάτω από τους ψηλούς τόχους των κήπων, πολλές φορές έβαλα τα κλάματα.

Κάποτε τα φέμματα τέλειωσαν!

Οι κανίβαλοι έβαλαν τα ουρλιαχτά.

Είχαν δέσει τριχιές και λαθώς τραβούσαν για να μπορέσουν να τελειώσουν μια ώρα αρχύτερα και για να ρίξουν το δέντρο σκρίβως στο δρόμο που ήθελαν συντονίζονταν με απαίσιας κραυγές.

Το δέντρο άρχισε να κουνιέται σύριζα ή σωστότερα έως το σημείο που ήταν πελεκημένο.

Αυτό ήταν και το τέλος του.

Κι όμως τα υπέροχα αυτά πουρναρία σώθηκαν χάρη στην υπέροχη, θαρραλέα και πεισματάρη θεού Ρήνα Καπώνη.

Γιαυτό, το χωριό μας, της οφείλει αν όχι τίποτε άλλο τουλάχιστον ένα μεγάλο ευχαριστό.

Για την αγριοκερασιά του Πλιάτσικα δεν νοιάστηκε κανένας και χάθηκε τόσο άδικα με ένα σωρό άλλα δέντρα που ήταν στολίδι και σημάδια του χωριού μας.

ΠΑΝΑΓ. Ι. ΜΑΝΟΣ

ΑΝΕΥΘΥΝΟΤΗΤΕΣ

Από ανθρώπους που έχασαν τελείως το αίσθημα της υπευθυνότητάς τους διεδόθη και διαδίδεται ότι ο πρόεδρος της Αδελφότητας Βαγγέλης Μάνος είπε ότι το χωριό δεν έχει μέλλον και γι' αυτό δεν πρέπει να κάνουμε άλλα έργα στο χωριό. Το χρησιμοποίησαν σαν επιχειρήματα στην προσπάθειά τους να μαζέψουν υπογραφές για την έκτακτη Γεν. Συνέλευση.

Το πόσο δόξαση κακοποιούν την αλήθεια δεν λέγεται. Αυτά που θαύτατα διότι οι άνθρωποι αυτοί έχουν σαν στόχο την συνεχή αναταραχή και την διακόνισή των αντιδικιών. Είναι υποχρεωμένοι να επαναλάβω μέσω της εφημερίδας ότι είπα και να διευκρινίσω ότι πιστεύω ακράδαντα σ' ότι είπα. Διότι λουπόν

«Το χωριό μας δυστυχώς συνεχώς φθείνεται. Εκτός από εμάς που γεννηθήκαμε εκεί και που το αγαπάμε μέχρι παραφροσύνης ή νέα γενιά δηλ. τα παιδιά μας δεν ακολουθούν αυτήν την αλήθεια μας. Δυστυχώς το χωριό θα τελίγει να υπάρχει αν δεν δώσουμε την δυνατότητα στους νέους ανθρώπους, στα παιδιά μας να το

αγαπήσουν. Κι ένα κίνητρο για ν' ακολουθήσουν αυτό τον δρόμο είναι η δημιουργία της Αειπείρας Στάγης.

Να φτιάχνουμε όλα τα απαραίτητα έργα αλλά ν' αναστείλουμε τις ταμειοδότησεις.

Αν αυτό σημαίνει ότι το χωριό θα σβύσει και δεν πρέπει να κάνουμε έργα συμφωνώ ότι έχουν δίκιο. Αλλά τι δικίω να έχουν αγαπητοί συγχωριανοί όταν ο κ. Παπαγιάννης Γ. Μάνος δέχεται αυτή την θέση προσφέρει και το ποσό των 5.000 δρχ. σαν αρχική δότη προτροπή το Δ.Σ. να προχωρήσει γρήγορα στην υλοποίηση αυτής της ιδέας και όπως με πληροφορούν υπογράφει για σύγκληση έκτακτης Γεν. Συνέλευσης με σκοπό αποδέσμευση των χρημάτων και συμμετοχές στο χωριό. Ποιοί είναι οι ανακόλουθοι; Ποιοί επιφέρουν αναταραχή; Και όλα αυτά λίγα πριν τον γιορτασμό του πανηγυριού μας. Υπάρχει υπευθυνότητα ή δεν υπάρχει;

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΑΝΟΣ

Για τις ανάγκες του Αγ. Νεκταρίου

Ο κ. Σωτήριος Θεμελής απέστειλε στον εκκλησιαστικό επίτροπο κ. Βασίλειο Βαταβάλη το ποσό των 10.000 δρχ. σε μνήμη

της σύζυγου του ΜΕΤΑΞΙΑΣ επί τη συμπληρώσει 10 χρόνων από τον θάνατό της.

Για τους νέους μας

Γράφει η ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΕΡΣΙΝΑ

Απευθύνω προς τη Νεολαία για ονόματα που κρύβονται πίσω από φειδωλικά, ταξιδιάρικα ονόματα. Είναι ο Νίκος Γκαζογιάννης, ο οποίος έγραψε το βιβλίο του Νίκου Γκαζογιάννη «ΕΛΕΝΗ» σε μετάφραση Αλεξάνδρου Κοτσάκη.

Οιολογώ πως απ' όλα τα βιβλία που έχω διαβάσει πιο εύκολα είναι το μόνον που με συνεκλίνει. Είναι ένα φανταστικό βιβλίο, αλλά με γεγονότα πέρα για πέρα αληθινά με ημερομηνίες τοποθεσίες και ονοματεπώνυμα πραγματικά.

Ο Νίκος Γκαζογιάννης γεννήθηκε στα 1939 στο χωριό Λιά της Ηπείρου όπου μεγάλωσε μέχρι τα 9 του χρόνια. Έγινε όλη την τραγωδία του εμφύλιου και εν συνεχεία μετακινήθηκε στην Αμερική όπου απεφοίτησε από δύο πανεπιστήμια της Βοστώνης και του Κολομβία. Γητρικός περίτερος, εφημέριος και αντισκοπός της Τάξης της Νέας Υόρκης.

Έχει γράψει κι άλλα πέντε βιβλία και έχει στη Μαασχάμ του Η.Π.Α.

Το βιβλίο αυτό έγραψε με μνήμη της μητέρας του Ελένης και ταπεινά ακόμα. Λατρεύει τον εκτελειόταν κατά την περίοδο εκείνη.

Η μητέρα του μια απλή χωριάτισσα είχε παντρευτεί έναν μετανάστη από το χωριό της που πάχνηζε στην Αμερική να εξοικονομήσει μερικά χρήματα που θα του εξασφάλιζαν σπίτι - πέτα τις διακοπές στο σπίτι Ελλάδα, ρωτούσαν, να μάθουν από πρώτο για να στείρει πέντε παιδιά, τέσσερα κορίτσια και ένα αγόρι, το στεφανόπουλο, το Νίκο.

Ο Νίκος πρωτογονιώτης τον πατέρα του σε ηλικία δέκα ετών, όταν η μάνα που είχε μείνει στο χωριό μόνον και απορροσάτονη, φημιένας τα παιδιά της μέσα από το μακαρίτι της επιλογής εκείνης με κίνητρο μόνο το μητρικό της ένστικτο, πράγμα που της εστοχάσθη, να τη ζωνί της στα 41 της χρόνια.

Ο Νίκος μετέφερε χωρίς μνήμη σε μια έφηβη χώρα ακούγοντας συνεχώς τις αδειάσεις του πως «τη μάνα την έβγαζαν οι χωριανούς».

Ο Νίκος Γκαζογιάννης όταν έγινε αυτός που έγινε ήταν στην Ελλάδα για να συλλέξει όλα εκείνα τα στοιχεία γύρω από το μαρτυρικό θάνατο της μάνας. Πήγε στο χωριό του το Λιά, συζητήσε με τους χωριανούς του, διασταύρωσε πληροφορίες, έβγαζε

για ονόματα που κρύβονται πίσω από φειδωλικά, ταξιδιάρικα ονόματα. Είναι ο Νίκος Γκαζογιάννης, ο οποίος έγραψε το βιβλίο του Νίκου Γκαζογιάννη «ΕΛΕΝΗ» σε μετάφραση Αλεξάνδρου Κοτσάκη.

Οιολογώ πως απ' όλα τα βιβλία που έχω διαβάσει πιο εύκολα είναι το μόνον που με συνεκλίνει. Είναι ένα φανταστικό βιβλίο, αλλά με γεγονότα πέρα για πέρα αληθινά με ημερομηνίες τοποθεσίες και ονοματεπώνυμα πραγματικά.

Ο Νίκος Γκαζογιάννης γεννήθηκε στα 1939 στο χωριό Λιά της Ηπείρου όπου μεγάλωσε μέχρι τα 9 του χρόνια. Έγινε όλη την τραγωδία του εμφύλιου και εν συνεχεία μετακινήθηκε στην Αμερική όπου απεφοίτησε από δύο πανεπιστήμια της Βοστώνης και του Κολομβία. Γητρικός περίτερος, εφημέριος και αντισκοπός της Τάξης της Νέας Υόρκης.

Έχει γράψει κι άλλα πέντε βιβλία και έχει στη Μαασχάμ του Η.Π.Α.

Το βιβλίο αυτό έγραψε με μνήμη της μητέρας του Ελένης και ταπεινά ακόμα. Λατρεύει τον εκτελειόταν κατά την περίοδο εκείνη.

Η μητέρα του μια απλή χωριάτισσα είχε παντρευτεί έναν μετανάστη από το χωριό της που πάχνηζε στην Αμερική να εξοικονομήσει μερικά χρήματα που θα του εξασφάλιζαν σπίτι - πέτα τις διακοπές στο σπίτι Ελλάδα, ρωτούσαν, να μάθουν από πρώτο για να στείρει πέντε παιδιά, τέσσερα κορίτσια και ένα αγόρι, το στεφανόπουλο, το Νίκο.

Ο Νίκος πρωτογονιώτης τον πατέρα του σε ηλικία δέκα ετών, όταν η μάνα που είχε μείνει στο χωριό μόνον και απορροσάτονη, φημιένας τα παιδιά της μέσα από το μακαρίτι της επιλογής εκείνης με κίνητρο μόνο το μητρικό της ένστικτο, πράγμα που της εστοχάσθη, να τη ζωνί της στα 41 της χρόνια.

Ο Νίκος μετέφερε χωρίς μνήμη σε μια έφηβη χώρα ακούγοντας συνεχώς τις αδειάσεις του πως «τη μάνα την έβγαζαν οι χωριανούς».

Ο Νίκος Γκαζογιάννης όταν έγινε αυτός που έγινε ήταν στην Ελλάδα για να συλλέξει όλα εκείνα τα στοιχεία γύρω από το μαρτυρικό θάνατο της μάνας. Πήγε στο χωριό του το Λιά, συζητήσε με τους χωριανούς του, διασταύρωσε πληροφορίες, έβγαζε

για ονόματα που κρύβονται πίσω από φειδωλικά, ταξιδιάρικα ονόματα. Είναι ο Νίκος Γκαζογιάννης, ο οποίος έγραψε το βιβλίο του Νίκου Γκαζογιάννη «ΕΛΕΝΗ» σε μετάφραση Αλεξάνδρου Κοτσάκη.

Οιολογώ πως απ' όλα τα βιβλία που έχω διαβάσει πιο εύκολα είναι το μόνον που με συνεκλίνει. Είναι ένα φανταστικό βιβλίο, αλλά με γεγονότα πέρα για πέρα αληθινά με ημερομηνίες τοποθεσίες και ονοματεπώνυμα πραγματικά.

Ο Νίκος Γκαζογιάννης γεννήθηκε στα 1939 στο χωριό Λιά της Ηπείρου όπου μεγάλωσε μέχρι τα 9 του χρόνια. Έγινε όλη την τραγωδία του εμφύλιου και εν συνεχεία μετακινήθηκε στην Αμερική όπου απεφοίτησε από δύο πανεπιστήμια της Βοστώνης και του Κολομβία. Γητρικός περίτερος, εφημέριος και αντισκοπός της Τάξης της Νέας Υόρκης.

Έχει γράψει κι άλλα πέντε βιβλία και έχει στη Μαασχάμ του Η.Π.Α.

Το βιβλίο αυτό έγραψε με μνήμη της μητέρας του Ελένης και ταπεινά ακόμα. Λατρεύει τον εκτελειόταν κατά την περίοδο εκείνη.

Η μητέρα του μια απλή χωριάτισσα είχε παντρευτεί έναν μετανάστη από το χωριό της που πάχνηζε στην Αμερική να εξοικονομήσει μερικά χρήματα που θα του εξασφάλιζαν σπίτι - πέτα τις διακοπές στο σπίτι Ελλάδα, ρωτούσαν, να μάθουν από πρώτο για να στείρει πέντε παιδιά, τέσσερα κορίτσια και ένα αγόρι, το στεφανόπουλο, το Νίκο.

Ο Νίκος πρωτογονιώτης τον πατέρα του σε ηλικία δέκα ετών, όταν η μάνα που είχε μείνει στο χωριό μόνον και απορροσάτονη, φημιένας τα παιδιά της μέσα από το μακαρίτι της επιλογής εκείνης με κίνητρο μόνο το μητρικό της ένστικτο, πράγμα που της εστοχάσθη, να τη ζωνί της στα 41 της χρόνια.

Ο Νίκος μετέφερε χωρίς μνήμη σε μια έφηβη χώρα ακούγοντας συνεχώς τις αδειάσεις του πως «τη μάνα την έβγαζαν οι χωριανούς».

Ο Νίκος Γκαζογιάννης όταν έγινε αυτός που έγινε ήταν στην Ελλάδα για να συλλέξει όλα εκείνα τα στοιχεία γύρω από το μαρτυρικό θάνατο της μάνας. Πήγε στο χωριό του το Λιά, συζητήσε με τους χωριανούς του, διασταύρωσε πληροφορίες, έβγαζε

για ονόματα που κρύβονται πίσω από φειδωλικά, ταξιδιάρικα ονόματα. Είναι ο Νίκος Γκαζογιάννης, ο οποίος έγραψε το βιβλίο του Νίκου Γκαζογιάννη «ΕΛΕΝΗ» σε μετάφραση Αλεξάνδρου Κοτσάκη.

Οιολογώ πως απ' όλα τα βιβλία που έχω διαβάσει πιο εύκολα είναι το μόνον που με συνεκλίνει. Είναι ένα φανταστικό βιβλίο, αλλά με γεγονότα πέρα για πέρα αληθινά με ημερομηνίες τοποθεσίες και ονοματεπώνυμα πραγματικά.

Ο Νίκος Γκαζογιάννης γεννήθηκε στα 1939 στο χωριό Λιά της Ηπείρου όπου μεγάλωσε μέχρι τα 9 του χρόνια. Έγινε όλη την τραγωδία του εμφύλιου και εν συνεχεία μετακινήθηκε στην Αμερική όπου απεφοίτησε από δύο πανεπιστήμια της Βοστώνης και του Κολομβία. Γητρικός περίτερος, εφημέριος και αντισκοπός της Τάξης της Νέας Υόρκης.

Έχει γράψει κι άλλα πέντε βιβλία και έχει στη Μαασχάμ του Η.Π.Α.

Το βιβλίο αυτό έγραψε με μνήμη της μητέρας του Ελένης και ταπεινά ακόμα. Λατρεύει τον εκτελειόταν κατά την περίοδο εκείνη.

Η μητέρα του μια απλή χωριάτισσα είχε παντρευτεί έναν μετανάστη από το χωριό της που πάχνηζε στην Αμερική να εξοικονομήσει μερικά χρήματα που θα του εξασφάλιζαν σπίτι - πέτα τις διακοπές στο σπίτι Ελλάδα, ρωτούσαν, να μάθουν από πρώτο για να στείρει πέντε παιδιά, τέσσερα κορίτσια και ένα αγόρι, το στεφανόπουλο, το Νίκο.

Ο Νίκος πρωτογονιώτης τον πατέρα του σε ηλικία δέκα ετών, όταν η μάνα που είχε μείνει στο χωριό μόνον και απορροσάτονη, φημιένας τα παιδιά της μέσα από το μακαρίτι της επιλογής εκείνης με κίνητρο μόνο το μητρικό της ένστικτο, πράγμα που της εστοχάσθη, να τη ζωνί της στα 41 της χρόνια.

Ο Νίκος μετέφερε χωρίς μνήμη σε μια έφηβη χώρα ακούγοντας συνεχώς τις αδειάσεις του πως «τη μάνα την έβγαζαν οι χωριανούς».

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΑΝΝΑ ΜΠΟΥΡΑΤΖΗ - ΘΩΔΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΙΗΤΡΙΑ ΕΛΕΝΗ ΑΡΓΕΣΤΗ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ "ΒΡΟΝΤΗ ΣΤΟ ΘΩΔΕ"

Θα ακούσουμε το ποίημα «Αντέριστα ψυχή» από τον ηθοποιό κ. Θάνο Κανέλη.

Αντέριστα ψυχή

Θυμάσαι φίλε μου τη Χλόη; Μοιράζεσαι προκλήσεις από πόρτα σε πόρτα, τραβώντας εν ονόματι της λευκής άνοιξης της Αλβίας (στασής).

Ας θύμιζαν οι λίκνοι οι ας κάρφωσαν οι προδότες την

Οι λογιστές της θυσίας

Οι λογιστές της θυσίας

Αντέριστα ψυχή!

Οι λογιστές της θυσίας

Αντέριστα ψυχή!

Οι λογιστές της θυσίας

Αντέριστα ψυχή!

Οι λογιστές της θυσίας

Αντέριστα ψυχή!

Οι λογιστές της θυσίας

Αντέριστα ψυχή!

Οι λογιστές της θυσίας

Αντέριστα ψυχή!

Οι λογιστές της θυσίας

Αντέριστα ψυχή!

Οι λογιστές της θυσίας

Αντέριστα ψυχή!

Οι λογιστές της θυσίας

Αντέριστα ψυχή!

Οι λογιστές της θυσίας

Αντέριστα ψυχή!

Οι λογιστές της θυσίας

Αντέριστα ψυχή!

Οι λογιστές της θυσίας

Αντέριστα ψυχή!

Οι λογιστές της θυσίας

Αντέριστα ψυχή!

Οι λογιστές της θυσίας

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΑΓΙΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Η Ελένη συμπόρευε την πτωχή και ευκαρτερία έδωσε και σε αυτή άλλα δύο φοιμή και η πτωχή και την καρδιά της την ευκαρτερία χαρούμενη πήγε στο σπίτι της ευκαρτερίας και τον Θεό.

Προχωρώντας δε έφθασε στην παλαιά και εκεί είδε ένα παιδί 4 χρονών να κλαίει και η Ελένη το ρώτησε, γιατί κλαίει.

«Πενώ θεία».

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Το λυπήθηκε και έδωσε και το τελευταίο φοιμή της το οποίο που έβλεπε με χαρά και φωνάζοντας «βέβαια, μαμά... μην κλάς τώρα Έλενα».

Η Ελένη (αυτοπρόσωπο) λίγο στενοχωρήθηκε ότι δεν είχε να δώσει στο παιδί της φοιμή παρά μόνο το οποίο που κλάει.

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Το λυπήθηκε και έδωσε και το τελευταίο φοιμή της το οποίο που έβλεπε με χαρά και φωνάζοντας «βέβαια, μαμά... μην κλάς τώρα Έλενα».

Η Ελένη (αυτοπρόσωπο) λίγο στενοχωρήθηκε ότι δεν είχε να δώσει στο παιδί της φοιμή παρά μόνο το οποίο που κλάει.

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Το λυπήθηκε και έδωσε και το τελευταίο φοιμή της το οποίο που έβλεπε με χαρά και φωνάζοντας «βέβαια, μαμά... μην κλάς τώρα Έλενα».

Η Ελένη (αυτοπρόσωπο) λίγο στενοχωρήθηκε ότι δεν είχε να δώσει στο παιδί της φοιμή παρά μόνο το οποίο που κλάει.

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Το λυπήθηκε και έδωσε και το τελευταίο φοιμή της το οποίο που έβλεπε με χαρά και φωνάζοντας «βέβαια, μαμά... μην κλάς τώρα Έλενα».

Η Ελένη (αυτοπρόσωπο) λίγο στενοχωρήθηκε ότι δεν είχε να δώσει στο παιδί της φοιμή παρά μόνο το οποίο που κλάει.

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Το λυπήθηκε και έδωσε και το τελευταίο φοιμή της το οποίο που έβλεπε με χαρά και φωνάζοντας «βέβαια, μαμά... μην κλάς τώρα Έλενα».

Η Ελένη (αυτοπρόσωπο) λίγο στενοχωρήθηκε ότι δεν είχε να δώσει στο παιδί της φοιμή παρά μόνο το οποίο που κλάει.

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Το λυπήθηκε και έδωσε και το τελευταίο φοιμή της το οποίο που έβλεπε με χαρά και φωνάζοντας «βέβαια, μαμά... μην κλάς τώρα Έλενα».

Η Ελένη (αυτοπρόσωπο) λίγο στενοχωρήθηκε ότι δεν είχε να δώσει στο παιδί της φοιμή παρά μόνο το οποίο που κλάει.

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Το λυπήθηκε και έδωσε και το τελευταίο φοιμή της το οποίο που έβλεπε με χαρά και φωνάζοντας «βέβαια, μαμά... μην κλάς τώρα Έλενα».

Η Ελένη (αυτοπρόσωπο) λίγο στενοχωρήθηκε ότι δεν είχε να δώσει στο παιδί της φοιμή παρά μόνο το οποίο που κλάει.

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Η Έκτοκτη Γεν. Συνέλευση που ζητάνε να γίνει (ποιοί;)

Αγαπητοί συγχωριανοί,

Από τις αρχές Ιουνίου ο αγαπητός συγχωριανός κ. Γεώργιος Λώλης περιφέρεται σε Αετοπετρίτες και ζητάει υπογραφές για να συγκαλέσει έκτακτη Γεν. Συνέλευση.

Από πληροφορίες μαθαίνω ότι αντικείμενο της συνέλευσης θα είναι η ανατροπή του ψηφισμένου προπολιτισμού και η διάθεση όλων των υπαρκτών χρημάτων σε έργα στο χωριό.

Ναυαγία πάντως ότι ο κ. Γεώργιος Λώλης διαπράττει απάλη. Διαπράττει απάλη διότι δεν ήθελε να χαράξει συνέντευξη από Δ.Σ. να συζητήσει ανάγκες που υπάρχουν στο χωριό. Αντίθετα στην Αδελφότητα υπάρχει έγγραφο του προέδρου της Κοινότητας που υποδεικνύει τα έργα χρειάζονται στο χωριό. Ότι ζητάει είναι προπολιτισμικό και θα γίνει πλην της ταμειοδότησης ενός αριθμού στον επάνω οικισμό.

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Το λυπήθηκε και έδωσε και το τελευταίο φοιμή της το οποίο που έβλεπε με χαρά και φωνάζοντας «βέβαια, μαμά... μην κλάς τώρα Έλενα».

Η Ελένη (αυτοπρόσωπο) λίγο στενοχωρήθηκε ότι δεν είχε να δώσει στο παιδί της φοιμή παρά μόνο το οποίο που κλάει.

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Το λυπήθηκε και έδωσε και το τελευταίο φοιμή της το οποίο που έβλεπε με χαρά και φωνάζοντας «βέβαια, μαμά... μην κλάς τώρα Έλενα».

Η Ελένη (αυτοπρόσωπο) λίγο στενοχωρήθηκε ότι δεν είχε να δώσει στο παιδί της φοιμή παρά μόνο το οποίο που κλάει.

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Το λυπήθηκε και έδωσε και το τελευταίο φοιμή της το οποίο που έβλεπε με χαρά και φωνάζοντας «βέβαια, μαμά... μην κλάς τώρα Έλενα».

Η Ελένη (αυτοπρόσωπο) λίγο στενοχωρήθηκε ότι δεν είχε να δώσει στο παιδί της φοιμή παρά μόνο το οποίο που κλάει.

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Το λυπήθηκε και έδωσε και το τελευταίο φοιμή της το οποίο που έβλεπε με χαρά και φωνάζοντας «βέβαια, μαμά... μην κλάς τώρα Έλενα».

Η Ελένη (αυτοπρόσωπο) λίγο στενοχωρήθηκε ότι δεν είχε να δώσει στο παιδί της φοιμή παρά μόνο το οποίο που κλάει.

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Το λυπήθηκε και έδωσε και το τελευταίο φοιμή της το οποίο που έβλεπε με χαρά και φωνάζοντας «βέβαια, μαμά... μην κλάς τώρα Έλενα».

Η Ελένη (αυτοπρόσωπο) λίγο στενοχωρήθηκε ότι δεν είχε να δώσει στο παιδί της φοιμή παρά μόνο το οποίο που κλάει.

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Το λυπήθηκε και έδωσε και το τελευταίο φοιμή της το οποίο που έβλεπε με χαρά και φωνάζοντας «βέβαια, μαμά... μην κλάς τώρα Έλενα».

Η Ελένη (αυτοπρόσωπο) λίγο στενοχωρήθηκε ότι δεν είχε να δώσει στο παιδί της φοιμή παρά μόνο το οποίο που κλάει.

Τίποτα δεν σου δίνει η μάνα σου».

«Όχι! Δίδει δεν έχει».

Το λυπήθηκε και έδωσε και το τελευταίο φοιμή της το οποίο που έβλεπε με χαρά και φωνάζοντας «βέβαια, μαμά... μην κλάς τώρα Έλενα».

Η Ελένη (αυτοπρόσωπο) λίγο στενοχωρήθηκε ότι δεν είχε να δώσει στο παιδί της φοιμή παρά μόνο το οποίο που κλάει.

ΤΟ ΓΛΩΣΣΑΡΙ ΜΑΣ

Ο αγαπητός συγχωριανός μας κ. Γρηγ. Μ. Μυλωνάκης ανταποκρίνοντας στην πρόσκληση (μας), ρίχνει α β α ν : α β ο = πρόσκληση όπως γράφει ο ίδιος «επεξεργάζεται» στο σημείο σημείων το γράμμα «Α» το οποίο δημοσιεύεται στο φύλλο Ιανουαρίου 1984. Εκφράζει και την άποψη ότι ο τίτλος πρέπει να αλλάξει και γίνει «Η ΜΙΑΟΥ ΜΕΝΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ - ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ - ΚΟΡΕΝΤΟΧΩΡΙΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ» διότι «ΓΛΩΣΣΑ» (ως και να σημαίνει ένα λεξικό απορροφών ή αγνώστων ακόμα λέξεις κάποιες γλώσσες ή διαλέκτους). Όχι ότι διαφωνώ με τον κ. Γ.Μ.Μ. αλλά επειδή το γλωσσάρι που δημοσιεύει δεν είναι όλων των Κορεντοχωριτών αλλά ανέφερα στον πρόλογο ότι καλότερο την Αετοπετρίτη και γεωγραφικά χωριά απ' ενός και απερίττου... όσο πάει δεν μιλάει. Άρα, δυστυχώς, οι λέξεις γίνονται ιστορία. Ας το αφήσουμε λοιπόν «γλωσσάρι». Ο σ θα δημοσιεύουμε τις συμπληρώσεις η παρατηρήσεις του κ. Γ.Μ.Μ. αναλόγως το γράμμα «Α».

Α (χ) α = Εκατοντάδες: ερωτήρη = Θα πάω στο χωριό (έχ. ΝΑΙ).

Α = Τι; Τι είπες;

Α (δ) α = Τι λες; τι μολόγες; (αδός που θαύδω στην προσφορά).

Α α α = γι' αυτό; Κατάλαβα.

Α α α = επιφώνημα (επιφώνημα) = Χα, χα, χα.

Α α α = «Οχι».

Α ή α α = επιφώνημα που εκφράζει συνασφάλμα (οίκτου, λύπης, εκπλήξης, θαυμασμού ή ανακούφισης).

Α β α ν : α = Αδελφότητα (χωρία) καταλαμβάνει, ζητάει συμφωνία, κατανύχια και κατηχηρία. (Θυμάμαι μια ταγγάνια που μούλαγε: «Μη μου βάζεις αδανά» υπάκουε να: το α β α ν : α ρ ι κ ο - α β α ν : α ρ η ρ ι κ ο = συνοχήν.

Α β α ν : α = Αδελφότητα (χωρία) καταλαμβάνει, ζητάει συμφωνία, κατανύχια και κατηχηρία. (Θυμάμαι μια ταγγάνια που μούλαγε: «Μη μου βάζεις αδανά» υπάκουε να: το α β α ν : α ρ ι κ ο - α β α ν : α ρ η ρ ι κ ο = συνοχήν.

Α β α ν : α = Αδελφότητα (χωρία) καταλαμβάνει, ζητάει συμφωνία, κατανύχια και κατηχηρία. (Θυμάμαι μια ταγγάνια που μούλαγε: «Μη μου βάζεις αδανά» υπάκουε να: το α β α ν : α ρ ι κ ο - α β α ν : α ρ η ρ ι κ ο = συνοχήν.

Α β α ν : α = Αδελφότητα (χωρία) καταλαμβάνει, ζητάει συμφωνία, κατανύχια και κατηχηρία. (Θυμάμαι μια ταγγάνια που μούλαγε: «Μη μου βάζεις αδανά» υπάκουε να: το α β α ν : α ρ ι κ ο - α β α ν : α ρ η ρ ι κ ο = συνοχήν.

Α β α ν : α = Αδελφότητα (χωρία) καταλαμβάνει, ζητάει συμφωνία, κατανύχια και κατηχηρία. (Θυμάμαι μια ταγγάνια που μούλαγε: «Μη μου βάζεις αδανά» υπάκουε να: το α β α ν : α ρ ι κ ο - α β α ν : α ρ η ρ ι κ ο = συνοχήν.

Α β α ν : α = Αδελφότητα (χωρία) καταλαμβάνει, ζητάει συμφωνία, κατανύχια και κατηχηρία. (Θυμάμαι μια ταγγάνια που μούλαγε: «Μη μου βάζεις αδανά» υπάκουε

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΙΩΤΩΝ

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Φαίνεται, πως έχει καθιερωθεί πλέον στους περισσότερους χωριανούς, το Πάσχα να το γιορτάζουν στο χωριό. Από τις αρχές της Μ. Εβδομάδας, το χωριό δεχόταν τα ξενιτεμένα παιδιά του που κατέφθαναν με Ι.Χ., συγκινητικά και με το πούλιαν που έδωσε η Αδελφότητα Γέμισε το χωριό. Ζωντανέφε στην κυριολεξία. Ξύπνησε από τον λήθαργο της σιωπής και της μοναξιάς. Τα παιδιά, έθωσαν το δικό τους παρόν με τα παιχνίδια τους και τα ξεφωνητά τους, προσπαθώντας να χαρούν αυτό που τους έλειπε από την εφιαλτική πρωτεύουσα.

Παρ' ότι ο καιρός ήταν απειλητικός, τα σπύτια άνοιξαν όλα και δεχόντουσαν τους επισκέπτες, όπως συνηθίζεται αυτές τις μέρες προς μεγάλη ικανοποίηση των νοικοκυριών.

Ανήμερα και την Δευτέρα μέρα του Πάσχα, ήταν Θεού χαρά για όλους μας. Το φαγοπότι και ο χορός είχαν τον πρώτο λόγο. Εδώ, ήταν αισθητή η απουσία των οργάνων, πράγμα που δεν έγινε την Τρίτη μέρα του Πάσχα, με αποτέλεσμα στην πλατεία του χωριού να γίνει ένας όμορφος χορός γεμάτος κέφι και χαρά κάτω από τους Ηπειρωτικούς σκοπούς του συγχωριανού μας Βασίλη Τόλη και της κοιμητικής του.

Η εκκλησία μας ήταν γεμάτη τόσο στην Επιτάφιο όσο και στην Ανάσταση. Γνώρισε πράγματι μεγάλες πένες, χάρη στη φιλότιμη προσπάθεια του Παναγιώτη και των εφ' ανάγκης ψαλτών της. Επίσης λειτούργησε και ο Άγιος Νικόλαος την Τρίτη του Πάσχα παρουσία όλων των χωριανών.

Ήταν μια όμορφη παρένθεση της μοναξιάς για τους κατοίκους του χωριού και μια θαυμάσια ανάσα για μας τους εκδρομείς, που τόσο ανάγκη έχουμε μέσ' την καθημερινότητα της ζωής.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

— Το Δ.Σ. της Αδελφότητας συναντήθηκε με τον προϊστάμενο της ΤΥΔΥΚ (Νάσης) μια και ο Νομάρχης απουσίαζε, και από την πλευρά του τον ενημέρωσε για τους λόγους που θα πρέπει να υδρευθεί οπωσδήποτε το χωριό μας.

Απαντώντας είπε πως έχει γίνει μια μελέτη για το νερό της Τριανταφυλίας η οποία απεργήθη άγνωστο για ποιο λόγο και μας υποσχέθηκε να την ξαναπροωθήσει.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση το Δ.Σ. στην προσπάθειά του να δοθεί οριστική και σύνταξη λύση, υπέδειξε και το νερό της Κρούστας. Μας υποσχέθηκε πως θα στείλει συνεργείο για να εξετάσει κατά πόσο είναι πραγματοποιήσιμη η ύδρευση από την Κρούστα.

Πράγματι, την μεθεπόμενη βρήκε συνεργείο και παρουσία συμβούλων της Αδελφότητας - Κοινοτήρας και χωριανών, έκανε τους προβλεπόμενες ενέργειες, χωρίς να γίνουν γνωστά τ' αποτελέσματα. Γεγονός είναι, πως αν προτιμηθεί η μελέτη της Κρούστας θα υπάρξει μεγάλη αντίδραση από την Ιεραρχία με άγνωστα αποτελέσματα.

— Στο χωριό τις μέρες του Πάσχα έγινε συνάντηση μεταξύ των Δ.Σ. Αδελφότητας - Κοινοτήρας και Εργολάβου για το προγραμματιζόμενο έργο του χωριού. Σημαντικώθηκαν ότι όριζε το συμφωνητικό και διεφθετήθηκαν ορισμένες εκκρεμότητες και αφού εξήγησε τους λόγους για την αρμορία έναρξης εργασιών. Τελειώσαν ξενικά το έργο στις αρχές Μάη.

— Η Εκκλησιαστική Επιτροπή των Αγίων Αποστόλων άλλαξε πρόσωπα. Την Νέα την απαρτίουν, ο Παπαγιάννης, ο Φώτης Φωτίου και ο Κώστας Ψυ-

χογιός οι οποίοι φιλοδοξούν για πιο ουσιαστική και αποτελεσματική εξέλιξη στα εκκλησιαστικά προβλήματα.

— Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής: ΠΡΟΕΔΡΟΣ Μπουρατζής Παν. ΑΝΤ)ΔΡΟΣ Μπουρατζής Βασίλ. Γ. ΓΡΑΜΜΑΤ. Ζιάκα Φωτεινή ΤΑΜΙΑΣ Ψύχα Βενετία ΜΕΛΗ Κακαβούλη Δήμητρα Μακρή Ευάγγελος Κιάσος Παναγιώτα.

Ο σύμβουλος Νίκος Παππάς για οικογενειακούς λόγους υπέβαλε την παραίτησή του, που έγινε αποδεκτή από το Δ.Σ. και την θέση του κατέλαβε η πρώτη επιλαχούσα Κιάσος Παναγιώτα.

— Το λαχείο που κυκλοφόρησε τις παραμονές του Πάσχα η Αδελφότητα είχε σχετική επιτυχία. Οι τυχεροί της κλήρωσης ήταν οι: Μπαλωμένος Ανδρέας και Μπουρατζής Βασίλης οι οποίοι κέρδισαν από ένα αρνί ο καθένας.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Η εκδρομή της Πρωτομαγιάς φέτος έγινε στις 6 Μάη και στην τοποθεσία Πλάτωνας της Βαρυμπίτης παρουσία αρκετών χωριανών και φίλων. Από το ποσό κατεβλήθησαν τα Ι.Χ. στο χώρο συγκέντρωσης που ομιλούμενους ήταν ιδανικός μέχρι αργά το μεσημέρι.

Μετά το παιχνίδι των μικρών και το φαγοπότι στη συνέχεια η καμπάνια του συγχωριανού μας Βασίλη Τόλη μετέφερε το κέφι στους εκδρομείς με τους έξοχους σκοπούς της για ν' ακολουθήσει ένας όμορφος χορός που κράτησε μέχρι αργά το σούρουπο, οπότε και άρχισαν να φεύγουν οι εκδρομείς ενθουσιασμένοι από την μικρή αλλά ευχάριστη ανάρπακα της καθημερινότητας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Στις 17 Μάρτη ο Γεώργιος και Ειρήνη Πρεβεζιάνου εδάρπυσαν το αγρόδι τους και το έρωσαν το όνομα Ευάγγελος. Ακολούθησε γλέντι.

Το Δ.Σ. εύχεται στους γονείς να τους ζήσει.

ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΙΩΤΗ

— Όλα καλά ήταν στο χωριό τις μέρες του Πάσχα. Όμως έγινε αισθητή η απουσία των οργάνων. Καλό θα είναι να φροντίσει το εκάστοτε Δ.Σ. τις μέρες αυτές να φέρνει μια καμπάνια στο χωριό. Το θέλουν, το ζητούν εκδρομείς και οι μόνιμοι κάτοικοι λόγω ημερών. Άλλωστε δεν έχει ουσία χωρίς τραγούδι και χορό το Πάσχα. Πιστεύουμε να μην ξανασυμεί στο μέλλον.

— Άκουσα, πως είχαμε και ατυχήματα στο χωριό κατά την Ανάσταση. Θύματα ο Χρήστος Μούρτος και Κώστας Μακρής που έσκασαν δεξαλικά στα χέρια τους, ευτυχώς χωρίς δυσάρεστες επιπτώσεις.

— Έμαθα πως έγινε ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ Βασιλοπούλου και Λιθίου στο χωριό τις μέρες του Πάσχα, χάρη στη νεολαία. Αποτέλεσμα αυτής της συνάντησης, που διεξήχθη με μέση σε καθαρό αγωνιστικό πνεύμα και που έληξε με σκορ 3—3 ήταν να το παρακολουθήσουν πολλοί χωριανοί και από τα δύο χωριά και να δημιουργήσουν μια οπίστευτα όμορφη ατμόσφαιρα (Βεγγαλικά, φωνές με κόμμα συνθήματα κ.α.).

Νομίζω πως δεν θα ήταν άσχημα να δημιουργούνται τέτοιες συναντήσεις μεταξύ των γειτονικών χωριών. Φυσικά όχι μόνο ποδοσφαίρα αλλά και αγώνες στίβου, βόλεϊ κλπ. Έτσι πιστεύω πως κεντρίζουμε το ενδιαφέρον των νέων μας καλλιεργούμε το σθλητικό και συναδελφικό πνεύμα αλλά και αγχαλιζόντας τους,

τους φέρνουμε στους κόλπους της Αδελφότητας και του Ηπειρωτικού γεινότερα.

Ας προσέξει την υπόδειξη αυτή το Δ.Σ.

— Άκουσα πως η Ιεραρχία αντιμετώπιζε την ύδρευση μας από την Κρούστα. Ίσως δίκαια, αν το νερό αυτό το αξιοποιούν όλοι. Ίσως πάλι άδικα, όταν πέρνουν ένα μέρος και το υπόλοιπο πάει χαμένο την στιγμή που εμείς έχουμε ανάγκη το νερό αυτό. Εμείς δεν θέλουμε να αντιδικήσουμε μαζί τους. Πρόθεσή μας είναι να έχει νερό το χωριό μας και γι' αυτό ενεργούμε προς κάθε κατεύθυνση. Νομίζω πως όποιοι κι αν ήταν στην θέση μας το ίδιο θα έκαναν. Ας μη μας παρεξηγήσουν λοιπόν οι κοντοχωριανοί κι αν υποδείξει η Νομαρχία την Κρούστα, πιστεύω πως θα βρεθεί η λύση μέσα από διάλογο για να μην θιγούν τα συμφέροντα των κοντοχωριανών μας.

— Αλήθεια τι γίνεται με την έκδοση των εκλογικών διδελιών συγχωριανών μας; Έμαθα πως είναι πολύ αγανακτισμένοι με την Κοινότητα και Αδελφότητα για το κοροβιλισμό που γίνεται σε βάρος τους. Και σίγουρα δεν έχουν άδικο. Γιατί για χρόνια τώρα παιδεύονται κ' αυτό.

Άραγε αυτή είναι η δικαιοσύνη, η εξυπηρέτηση, η συνέπεια έναντι των χωριανών; Πιστεύουμε πως κάτι θα αλλάξει στο χωριό μας αλλά με μεγάλη λύπη διαπιστώνουμε πως δεν αλλάζει σχεδόν τίποτα. Κρίμα γιατί πίστεια κι εγώ σε κάποια αλλαγή.

— Μετά από τις τουαλέτες και την αρμονική των τοίχων της πλατείας, όπως άκουσα τελευταία, εκφράστηκαν και παρτίκια για την πλακώστρωση της πλατείας του χωριού. Ακούγεται, ότι δεν χρειάζεται αυτή, ότι να γίνει ένα μέρος αυτής, ή να στρωθεί με γκαζόν ή δεν θα διατηρήσει καθαρή ότι τα παιδιά δεν θα μπορούν να παίζουν, ότι θα καθεί η σημεινική αμορφιά της κ.Η. Γνώμη των χωριανών και ειδικά των μελών, είναι σεβαστή και δεν την αμφισβητεί κανείς πως πηγάει από ενδιαφέρον για το χωριό. Όμως γιατί ερχόμαστε τώρα που το έργο ξεκινάει και εκφράζουμε διάφορες γνώμες και ιδέες; Τότε που το Δ.Σ. της Αδελφότητας μας καλούσε σε Γ. Συνέλευση είμεν όλοι μας που είχαμε; Γι' αυτό χωριανοί ας είχαμε πιο συνεπείς ώστε ν' αποφεύγονται διάφορες παρεξηγήσεις και λάθη.

Το Δ.Σ. γνωρίζουμε όλοι πως είναι εκτελεστικό όργανο και τις αποφάσεις σε σοβαρά θέματα δεν τις πάρει μόνο του. Κι αν πάλι χρειαστεί να τις πάρει, υπεύθυνο δεν είναι αυτό, αλλά εμείς, που με την ασυνέπιά μας και την ανευθυνότητά μας το οδηγούμε σ' αυτές.

— Με μεγάλη λύπη διαπιστώσαμε πως στην εκδρομή της Βαρυμπίτης δεν υπήρχε μεγάλη προσέλευση από τους χωριανούς. Λέτε να φταίει η αλλαγή τοποθεσίας ή τίποτα άλλο;

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΑΝΩ ΚΑΛΑΜΑ

Στις 16 Μάη και στο Πνευματικό Κέντρο των Ηπειρωτών, έγινε μια διάλεξη με ομιλήτρια την εκπαιδευτικό κ. Ελένη Εέου. Το θέμα της ομιλίας ήταν: «Σχέση Γονέων Και Παιδιών». Θέμα ζωντανό και τόσο επίκαιρο, αλλά και τόσο καλά δοσμένο από την ομιλήτρια που πραγματικά εντυπωσίασε το ακροατήριο, (που παραδόξως ήταν κυρίως γυναίκες) σαν να θεωρείται μόνο η γυναίκα γονέας.

Θίχτηκαν θέματα ανατροφής του παιδιού από την προσχολική ακόμη ηλικία, την εφηβία, τον έφημο και την επίκληση.

Η διάλεξη, δεν ήταν μια από καθ' έδρα διάλεξη, γιατί μετά την ομιλία ακολούθησε συζήτηση στην οποία λήθηκαν απορίες και ερωτήσεις των γονιών.

Την ομιλήτρια πρόλογησε η Άννα Μπουρατζή - Θωμά μέλος του Δ.Σ. της Πανεπειρωτικής Συν)δίας Ελλάδας και της Ορ-

ΓΙΩΡΓΗΣ ΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ ΕΝΑ ΑΞΙΟ ΤΕΚΝΟ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Με αφορμή την τιμητική διακρίση που έγινε εκ μέρους της Πανεπειρωτικής Συν. Ελλάδας προς τον επί σειρά ετών επίτιμο πρόεδρο της Αδελφότητας μας Γιώργο Π. Μπουρατζή δημοσιεύουμε σήμερα ένα σύντομο βιογραφικό σημείωμα προς ενημέρωση των μελών και φίλων μας, πιστεύοντας πως παρόμοιες διακρίσεις πρέπει να προβάλλονται για παραδειγματισμό και μύηση όλων μας.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΠΟΥΡΑΤΖΗ

Ο Γιώργης Μπουρατζής είναι ένα αξιο τέκνο της Ηπείρου, ένας άνθρωπος που ανέλωσε τη ζωή του για την Ηπειρο, για τα γράμματα της, τα προβλήματα της και για τη λευτεριά της Πατρίδας.

Ξεκινώντας από το ακριτικό Βασιλόπουλο Ιωαννίνων (Κασιδιάρη Καλαμά) που γεννήθηκε στην Τουρκοκρατούμενη Ηπειρο με τον τριτό του τούρκου δυνάστη, που έκαψε και κατέστρεψε χωριά και σκότωσε πατριώτες όταν ο Οπλαρχηγός καπετάν Κρεμνίδας απ' τη Γερονιμή κυνηγούσε τον τύραννο. Τότε φαίνεται πως ο Γ.Μπ. το μικρό αυτό παιδάκι ενστερνίστηκε τη Λευτεριά και την έκανε θύμα και σκοπό της ζωής του.

Το 1915 11 χρονών στην πιο τραφερή ηλικία του αποχωρίζεται τους γονείς του και έρχεται στην Αθήνα, όπου μέσα στη Λαίλαπα του διχασμού 1915 - 20 και των συμφορών του Α' Παγκόσμιου Πολέμου το κτυπημένο και ξενιτεμένο Ηπειρωτικό παιδί λυγίζει και σπουδάζει κάτω από τραυματικές δυσκολίες και στερήσεις.

Έζησε όλο το δράμα της Ελλάδας από το 1920 μέχρι το 1922 με επιστέγασμα την Μικρασιατική συμφορά. Το 1923 τελειώνει τη μέση εκπαίδευση και ύστερα από επιτυχείς εξετάσεις διορίστηκε στο Υπουργείο Οικονομικών ως εφοριακός Ελεγκτής και ταυτόχρονα εγγράφηκε στην Ανωτάτη Εμπορική Σχολή.

Το Μάρτη του 1924 κατατάσσεται ως κληρωτός και ύστερα από φοίτησή του σε Στρατιωτική Σχολή ονομάζεται το Σεπτέμβριο του 1925 ως Έφεδρος Ανθ) γός.

Κατά κακή του τύχη ήρθε η γαυωτική Επιτροπή.

Εδώ, πρέπει να τονισθεί ότι με την διάλεξη αυτή, έδειξε για την φετινή σαιζόν ένας κύκλος ιδιαίτερης δραστηριότητας της οργανωμένης γυναικείας των πατρών του Άνω Καλαμά Αδελφότητων, που σ' αυτή περιλαμβάνονται οι Αδελφότητες: ΑΡΕΤΗ - ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ - ΚΟΥΚΑΛΟΙ - ΚΡΑΒΕΝΙΑ - ΛΙΘΙΝΟ - ΜΑΥΡΟΝΟΡΟΣ - ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΣ - ΡΕΠΕΤΙΣΤΗ.

Ευχόμαστε στην οργανωτική αυτή επιτροπή, να συνεχίσει την εποικοδομητική δραστηριότητά της και στην επόμενη σαιζόν, γιατί είναι σίγουρο ότι έχουμε να μάθουμε ακόμη πολλά.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Το Δ.Σ. διοργανώνει εκδρομή στο χωριό για τον εορτασμό των Αγίων Αποστόλων που φέτος πέφτει ημέρα Σάββατο.

Η αναχώρηση θα γίνει από το συνηθισμένο σημείο στην Πλατεία Κοτζίτς Πέμπτη βράδυ και η επιστροφή, Δευτέρα μεσημέρι από το χωριό.

Η κλήση του εισιτηρίου θα είναι όπως πάντα προσιτή.

Παρακαλούμε τα ενδιαφερόμενα μέλη και φίλους να μας ενημερώσουν το αργότερο μέχρι τις 20 Ιούνη στα παρακάτω τηλέφωνα:

Μπουρατζής Παναγ. 97.05.241 και 89.45.099
Μπουρατζής Βασίλ. 50.10.926
Ψύχα Βενετία 32.19.093
Το Δ.Σ.

δικτατορία του Πάγκαλου το 1925, που με πρόσχημα δήθεν οικονομικών τον απέλυσε από μόνιμο υπάλληλο Υπ. Οικ. με τη δικαιολογία ότι βρισκόταν εκτός θέσεως, διότι υπηρετούσε τη θητεία του. Αδύνατο θα λέγαμε και όμως όλα είναι δυνατά για φασιστικά καθεστώτα.

Κατόπιν της στερήσεως της θέσεως της, με προτροπή και ευγενική πρόταση του Συν)ρχου του Γ. Παπαστεργίου μονιμοποιείται στο Στρατεύμα και ακολουθεί πλέον την περαιτέρω στρατιωτική πορεία του.

Ψύχη φιλελεύθερη βρίσκει πάντα δίπλα στους δημοκρατικούς αξιωματικούς και συμπαράστατης των αποδήμων Ηπειρωτών.

Το 1931 ιδρύει την αδελφότητα του χωριού του «Βασιλοπούλιωτων Ηπείρου» και σαν πρόεδρος της αγωνίστηκε μαζί με ο στρατηγό Κρουστάλη Β., Κώστα Σταμάτη και άλλους Ηπειρωτικούς παράγοντες για την ίδρυση της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας, στις γραμμές της οποίας αγωνίζεται μέχρι το 1940, οπότε λόγω του πολέμου σταματάει κάθε δραστηριότητα.

Από το 1946 μετά την απελευθέρωση και ενταύθεν συνεχίζει τους αγώνες του στο χώρο των Αποδήμων Ηπειρωτών (στην Αδελφότητα και Π.Σ.Ε.) μέχρι σήμερα σε δύο τριετίες μέλος του Δ.Σ. και της Εξελεγκτικής Επιτροπής της Π.Σ.Ε. και σαν επίτιμος Πρόεδρος της Αδελφότητας και μέλος αντιπροσωπείας στην Π.Σ.Ε.

Κατά την δικτατορία του Μεταξά λόγω των δημοκρατικών του φρονιμάτων, μετατίθεται από την Αθήνα στον Πύργο Ηλείας το 1938 και το Οκτώβριο του 40 θορβάκεται σαν Λοχαγός στην Αλβανία πλάι στο μαχημένο Έθνος, απ' όπου επιστρέφει στην Ηλεία μετά την συνηκολόγησή στις 10 Μαΐου του 1941.

Μαύρη σκλαβιά (θάνατοι, πείνα, παγίδες και κίνδυνοι παντού). Ο Γ. Μπ. ακούει μέσα του Σουλιώτικες καμπάνες και ένοιασε την υπότα του κατακτητή αβάσταχτο βραχνά και όταν ακούστηκε το σάλπισμα της ιστορίας «ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ, ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ, ΕΜΠΡΟΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΙΛΙΑΚΡΙΒΗ ΤΗ ΑΕΓ. ΤΕΡΙΑ» ο Ηπειρωτής Αξ)κός βρόθηκε στις πρώτες γραμμές της Εθνικής Αντίστασης σαν Αρχηγός του ΕΛΑΣ Ηλείας από την άνοιξη του 43.

Τέσσερα χρόνια στο ΕΑΜ - ΕΛΑΣ, θρόλος σαν Καπετάν ΜΑΝΟΥΣΟΣ και ψυχή της Εθνικής Αντίστασης της Ηλείας και ανώτερο στέλεχος του ΕΛΑΣ αργότερα σ' όλο το ΜΩΡΗΑ, γνήσιος εκπρόσωπος της αδιάλειπτης ηπειρωτικής καταγωγής του.

Και όταν η Λευτεριά άπλωσε τα φτερά της και το δράμα έγινε

πραγματικότητα, ύστερα απ' τις ξένες επειβάσεις ακολουθήσαν μαύρες μέρες. Άρχισε η καταδίωξη των αγωνιστών και ο Γ. Μπ. συλλαμβάνεται, βασανίζεται, φυλακίζεται, εκπίπτει του βαθμού του και εξορίζεται στη Μακρόνησο και στον Άη Στράτη μέχρι το 1952, με τα γνωστά μαρτύρια των πατριωτών από τους συμβιβασμένους συνεργάτες των κατακτητών κατά την κατοχή. Πέρασαν 7 χρόνια, κάποτε απολύθηκε ο ασυμβίβαστος αγωνιστής. Τα εφόδια του είναι μεγάλα. Παρά τις δυσκολίες και τη συνεχή παρακολούθηση δουλεύει σαν λογιστής και παράλληλα συνεχίζει τον αγώνα του λαού μας για δημοκρατικές ελευθερίες και για την αναγνώριση της εθνικής αντίστασης.

Πρωτοστάτησε στην ίδρυση της Πανελλήνιας Ένωσης Αξ)κών και Υπαξ)κών Εθνικής Αντίστασης το 1960 της οποίας είναι αντιπρόεδρος και των άλλων συνεργαζομένων αντιστασιακών Οργανώσεων και υπήρξε μόνιμο ηγετικό στέλεχος της Εθνικής Αντίστασης, ενώ ταυτόχρονα συνεχίζει να προσφέρει τον εαυτό του στον Ηπειρωτικό χώρο που είναι γεμάτος θύλκες και αγχάθια και με τη χούντα του 1967 συλλαμβάνεται και εξορίζεται στο κολαστήριο της Γυάρας σ' ήμερη φέρνει και τον Μπουρατζή, γράφει στα αιματηρά σημεία του Ολκίως Ποιητής Βασίλης Ρώτας. Μετά την κατάρρευση της χούντας ο Γ. Μπ. δουλεύει ακατάπαυστα για την Πανεπειρωτική (εφημερίδα) και για τα προβλήματα της Ηπείρου και μέσα από τις σελίδες της δημοσιεύει δεκάδες άρθρων (μικρασιατικά, του πολέμου του 1940, Λαογραφικά, αναμνήσεις ηρώων Ηπειρωτών Οπλαρχηγών, κατοχικές και αντιστασιακές μνήμες, Κοιτικές του Β' Παγκόσμιου Πολέμου κ.λπ.). Γράφοντας ταυτόχρονα και σε άλλες εφημερίδες και περιοδικά. Ο Γ. Μπ. είναι ικανόμνημη εγκυκλοπαίδεια ιστορίας και γεγονότων.

Από τις στήλες της εβδομαδιαίας εφημερίδας «Ευθύνη» του Πύργου Ηλείας δημοσιεύει ολόκληρη την ιστορία της Εθν. Αντίστασης Ηλείας και του ΜΩΡΗΑ, καθώς και ιστορικές πραγματείες για το πατριωτικό έργο και την αποκατάσταση της μνήμης και της ιστορικής αλήθειας του πολέμου του Μητροπολίτη Ηλείας Απωνίου (Αρχηγού του ΕΑΜ Πελοποννήσου) επίσης γράφει και για την πατριωτική αγωνιστική δράση του μάστορα Λαϊκού Αγωνιστή της Ηλείας Νίκου Μπελογιάννη.

Το έργο του ξεπερνά τις 1000 σελίδες και τεράστια η προσφορά του 80 χρόνων αγωνιστή, που συνεχίζεται αμείωτη για την Ηπειρο και οι αγώνες του με τον αδούλωτο λαό μας για τη δημοκρατική αλλαγή, για τη δικαίωση της Εθνικής Αντίστασης και για την εδραίωση της Παγκόσμιας Ειρήνης και της ευημερίας των λαών.

Το Δ.Σ. της Αδελφ. Βασιλοπουλιωτών

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΟ ΔΕΣΠΟΤΙΚΟ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)
ρέκι και Παπαχλιάτικο κόκκινο αυγό. Στην εκδήλωση μας αυτή παραβρέθηκε και ο πρόεδρος της Αδελφότητας Αετοπέτρας κος Ευάγγελος Μάνας ο οποίος και απηύθυνε χαιρετισμό προς τα μέλη και χωριανούς για να ανταποδώσει αμέσως και να τον ευχαριστήσει ο πρόεδρος μας Εάνης Γεώργιος.

Σε συνάντηση που είχε ο γράφων και ο Αντιπρόεδρος Κακαβούλης Νίκος με τον εργολάβο κος Ρουγγούλη στην Αθήνα για την ασφαλοποίηση του δρόμου μας είπε ότι εντός είκοσι ημερών ξεκινάει το δεύτερο κομμάτι από γέφυρα Γερακιώσων σε απόσταση γύρω στα τριάντα χιλιόμετρα περίπου. Πιστεύουμε λοιπόν ότι ένα πάρα πολύ δύσκολο κομμάτι όπως είναι οι στο-

φές ασφαλοποιούνται.
Όπως μας είπε ο Πρόεδρος της Κοινότητας Δεσποτικής κατά την διάρκεια των διακοπών του Πάσχα γρήγορα ξεκινάει το εσωτερικό δίκτυο υδρεύσεως του χωριού Γενικό Ξήλωμα του πανιού και περίσσεια νέων σωλήνων. Ήδη οι σωλήνες βρέσκονται στο χωριό. Το Δ.Σ. της Αδελφότητας αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει τον Πρόεδρο της Κοινότητας Κον Γκουβέλη Βασιλείον για την ενημέρωση και συνεργασία πάνω σε θέματα που αφορούν το χωριό. Επίσης ένα μεγάλο ευχαριστώ θα ήταν παράλειψή μας αν δε το λέγαμε στον μπακάλη του χωριού μας Κον Παπαγιάννη Δημήτριο για την εξυπηρέτηση με φηγά και ποτά στο σχολείο κατά την ημέρα του Πάσχα στο γλέντι.